

Referat af Islay smagning i Aalborg Whisky Laug fredag den 14. november 2008

Fredag den 14. november blev det så igen tid til den traditionsrige Islay-smagning i Aalborg Whisky Laug. Igennem længere tid, havde vi kunne studere de otte whiskys på hjemmesiden, og nu sad vi 64 medlemmer og en del ikke medlemmer - forventningsfulde - og skulle til at smage.

Arrangementet, blev som noget nyt, afholdt i papegøjehaven med fint opdækket bord, efter nogles mening for opdækket, men efter omrokering af diverse service, blev der plads til det vigtigste, nemlig glassene. Lokalerne var store og lyse, men der manglede lidt af Irish House's intimitet. Lokalet havde dog den fordel, at whiskyens farve til fulde kunne studeres.

Formand Claus stod for aftenens foredrag, der byggede på Claus og Michaels tur til Islay i 2007 og Claus og Kasserer Jans tur i oktober 2008. Her blev vi på aller bedste vis ført gennem et spændende dias foredrag om Islay og destillerierne på samme. Det fremgik tydeligt, at Islay ikke er nogen gold klippeø, men utrolig frodig. Dette skyldes beliggenhed direkte i Golf-strømmen.

Den første whisky der blev skænket op var en Bruichladdich 18 år fra den uafhængige aftapper Berry Bros. (indtil 2006 hed de Ruddberry Limited) i London. En let lille sag på "kun" 46 %, der var lagret på bourbon fad (Buffalo Trace). En meget lys whisky, hvilket de fleste var den aften, og en meget lidt røget. Bruichladdich destilleriet havde for øvrigt haft den tvivlsomme fornøjelse, at være blevet overvåget af CIA på grund af mistanke om udvikling af kemiske våben ?? En mistanke destilleriet havde kvitteret med en happening, hvor der udenfor destilleriet var opsat en Pot Still med en CIA agent halvt nede i røret.

Den næste whisky (af hensyn til spændingen blev der kun ophældt en whisky af gangen) var en 28 årig Bunnahabhain fra "Single Malts of Scotland" serien. Igen meget lys, men med en utrolig blød og sød smag. En overraskende god whisky med den svageste røgsmag, der længe er smagt i en Islay whisky, nemlig kun 2ppm. Desværre en whisky, der ikke kan opdrives i Danmark.

Den tredje whisky var ventet med stor spænding. Det var Port Ellen 26 år Old Malt Cask fra Douglas Laing 50 %. En røget sag, men desværre også med en noget vedhængene bismag af gummi. Jim Murray giver denne whisky sølle 80 p. og ofrer kun to linjer på den i Whisky Bible 2009, og han har ret. Langt fra den bedste Port Ellen. Den levede desværre op til Claus' introduktion af Port Ellen, "som et noget overvurderet destilleri". Prisen var ca. 1850,- kr. Godt snydt.

Den sidste whisky inden bufféten var en meget spændende Caol Ila 27 år fra Duncan Taylor på hele 53,8 %. At hovedparten af Caol Ila går til Blends, som Johnny Walker og Bells, forstår man ikke når denne udgave smages. Med en ppm på 35 var den dejligt røget, og helt klart blandt de bedste whiskys vi smagte denne aften. Der er så lige det faktum, at Caol Ila ikke lagrer deres whisky på Islay, men derimod fragter det til hovedlandet. Denne fremragende Duncan Taylor kan desværre heller ikke skaffes i Danmark.

Der blev nu serveret en rigtig god buffét med øl og vand, og der var tid til en god snak om de første smagte whisky. Godt mætte gik anden halvleg i gang med en Bowmore. En whisky jeg selv havde store forventninger til - men desværre - den levede ikke op til mine forventninger. Det japansk ejede Bowmore destilleri ligger i hovedbyen på Islay, af samme navn. Det er til og med øens ældste destilleri fra 1779. Til præsentationen af denne Bowmore blev Claus sekunderet af Morten, der er stor Bowmore specialist (muligvis fanatiker). Morten ! var du ikke også skuffet ?

Heldigvis blev Bowmore efterfulgt af en helt anden whisky nemlig Ardbeg´s sidste skud på stammen Renaissance på 55,9 %. Renaissance er kulminationen på 4 års forædling startende med Very Young 7 år, Still Young 8 år, Almost There 9 år og så i år Renaissance 10 år. Med sine 50 ppm en herlig røgbombe med en meget karakteristisk ”apoteker” smag. Fantastisk god whisky, som undertegnede, var specielt glad for at smage, da honoreringen for dette referat netop bestod af et eksemplar af denne flaske (Sláinte).

Næstsidste whisky var Laphroaig fra Dewar Rattray, 18 år 56,6 %. Endnu en rigtig dejlig whisky på 40 ppm. En whisky der af flere blev betegnet som aftenens bedste. Og så tillige en af de få, der kan fremskaffes i Danmark til lige under 1000,- kr.

Til sidst kom så ”askebægret” på bordet i form af en Port Charlotte PC6 på hele 61,6 %. En meget stærk og røget sag, efter min smag lovlig sprittet, og selv om jeg er en stor røg fan også lovlig røget i smagen. Helt klart en røget whisky for røgens skyld.

En helt igennem fantastisk aften, der helt levede op til forventningerne. Forventninger som bestyrelsen selv har været med til at skrue op for, ved gang på gang at overgå sig selv ved vores Islay – smagning. Aftenen bør på whiskys der ikke helt var som forventet, af positive overraskelser var, efter mening, Bunnahabhain, Caol Ila og Laphroaig. Mens Port Ellen og Bowmore skuffede.

En stor tak til bestyrelsen for et flot arrangement og værdi afslutning på 2008.

God jul og godt nytår

Nu vil jeg nyde en dram af Renaissance

Sláinte

Michael Frederiksen/ medl.: 260